

آسیب شناسی علوم انسانی

سید مصطفی شریعت زاده^۱

چکیده

مشغولیت ذهنی مستمر انسان، در تمامی سطوح فکری و معیشتی، باموضوعات و مسائل مورد بحث در شاخه‌های مختلف علوم انسانی از قبیل اقتصاد، فلسفه، و توجه خاص این علوم به «انسان» و تلاش برای شناخت، پیش‌بینی و کنترل رفتار از طریق مشاهده و مطالعه در روش زندگی و بازتابهای عملی و ذهنی او پیچیدگی نظریه پردازی و نسبی بودن قابلیت تعمیم قوانین به دست آمده از مطالعات موردی به شرایط مشابه، عوام زدگی برخی رشته‌ها، ناکارآمدی نظام آموزشی برای ایجاد علاقه‌مندی و افزایش روحیه دانش پژوهی و انجام امور تحقیقاتی در دانشجویان و دانش‌آموزان، عدم رعایت سلسله مراتب ارائه دروس در مراحل پیش دانشگاهی و محدودیت منابع آموزشی در مقاطع دانشگاهی، مصادره علوم انسانی به دست عده‌ای خاص و محدود با دیدگاه‌ها و طرز تلقی مشخص و عدم هماهنگی و همکاری حوزه و دانشگاه در مواجهه به این افراد و تبدیل این علوم به نوعی «علوم انتقادی» که صرفاً در جهت بررسی و تشریح

۱. دانشجوی کارشناسی علوم اجتماعی Email: shariatzadehamir@yahoo.com

۴۸۰ آسیب‌شناسی علوم انسانی در ایران

نظریات مطرح شده در جوامع غربی بوده و توجهی به بومی سازی و تولید علم در داخل کشور نمی‌شود ازجمله آسیب‌هایی است که تلاش می‌شود در این مقاله به آن پرداخته شود.

واژگان کلیدی: علوم انسانی، آسیب‌شناسی، نظام آموزشی، ایران، دانشگاه